

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 2.50
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
 : 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrtice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 ::: popust. :::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Heroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Neugodno vreme na bojiščih.

Rusi prodirajo v Bukovini, naši se umaknili proti karpatskim prelazom. — V zahodnih Karpatih in v Galiciji mir. — Ob Dunajecu in na Rusko-Poljskem tu in tam artilerijski boj. — Nadvojvoda Evgen pri svojih četah. — Zrakoplov nad Belgradom. — Turki v Kavkazu dosegli uspehe. — Japonska želi zastopstvo pri Vatikanu.

Vatikan stopa v ospredje.

Veliki možje se izkažejo najbolj v težkih, resnih časih. Dočim se pigmejske narave ustrašijo velikih dogodkov in se uvrščajo dosledno med one, katerim usoda naklanja slučajno večjo moč in zunanje uspehe, grédo veliki duhovi svoja pota, ne meneč se za ovire in težave, za laskanje in napade, ki jih srečavajo vsepovsodi. Tako je tudi sedanji svetovni metož postal dobrodošlo ozadje, na katero odseva v velikih, izrazitih konturah podoba sedanjega namestnika Kristusovega na zemlji, Benedikta XV. Nima ozemlja, nima armade, ne brođovja, nima kraljeve kro-ne, vendar je nenadoma, kakor čez noč vzrastel njegov ugled in upliv tudi tam, kjer so se ga do sedaj krčevito branili. Marsikateri posvetni knez lahko z zavidanjem gleda na Vatikan, v katerem hočejo naenkrat biti vsa važnejša cesarstva in kraljestva diplomatično zastopana.

Anglija je že dobila svojega zastopnika pri Vatikanu, ki je imel nalogo, da koj pri prvem zaslišanju papežu razloži vse razloge in okolščine, ki so Anglijo nagnile, da se vodilno udeležuje svetovne vojske. Turčija bo kmalu dobila diplomatskega zastopnika, Francija in Srbija pa sta še v pogajanjih. Tudi predsednik severoameriških Zjedinjenih držav namerava odposlati posebnega odposlanca v Rim, ki bi naj papežu k izvolitvi čestital, ob enem pa se ž njim sporazumel glede primerne postopanja, kako bi bilo mogoče pomiriti duhove in doseči mir.

Vsaka država, ki ima v svojih mejah katoliške vernike, polaga v sedanjih, po vojski razoranih časih veliko važnost na to, da stoji z vidnim poglavarjem katoliške cerkve v najboljšem razmerju. S tem pa priznava svetna oblast gotove pravice Kristusovega

namestnika na svoje državljane katoliškega veroizpovedanja, obenem pa; se tudi molče klanja pred nevidnim uplivom, ki izžariva iz tiare na ves katoliški svet. Ta upliv je v sedanjem času za vsako državo neprecenljiva, netežnina, četudi zasledujejo nekatere države s svojim približanjem Vatikanu zgolj politično-egoistične cilje, kakor n. pr. Francija, ki hoče rešiti svoje pokroviteljske pravice nad orientskimi katoličani.

Toda tudi diplomatična spretnost, koja je pokazal novoizvoljeni papež takoj ob nastopu Petrovega prestola, je opozorila države na nujno potrebo, da revidirajo ali novo uredijo najtesnejše zveze z vatikansko diplomacijo. Sv. Oče je stopil prav kmalu pred vojskujoče se države s predlogi, katere je bilo nemogoče ignorirati. Predlagal je, da se z ujetniki v sovražnih deželah lepo ravna, da se poskrbi za njih verske potrebe ter da se jim pomaga stopiti v stik s svojci v domovini. Za Božič je predlagal kratko premirje, predlog, ki je na bojiščih in doma našel navdušen sprejem, a ga Francija in Rusija nista hoteli sprejeti. Toda ta neuspeh ga ni prestrašil. Takoj so njegovi zastopniki na evropskih dvorih delali za uresničenje nove papeževe želje, da se izmenjajo ujetniki, ki so nesposobni za nadaljno vojskovanje. Ta predlog je imel popolen uspeh in kjer se ni bilo znano, da ima katoliška Cerkev velikega papeža, kateri z globoko krščansko ljubeznijo in usmiljenostjo obsega ves svet, tje kaj je prispel ta glas zadnje dni.

In sv. Oče še ne miruje. Že prihajajo vesti, da pripravlja vse diplomatične korake, ki so potrebni za začetek mirovni h pogajanj, ako bi na kateremkoli bojišču padla odločitev. Ni tudi izključeno, da se bo do mirovna pogajanja, ako ostane Italija res nevtralna, vršila v Rimu, kajti v poštev prideta po sedanjem položaju pač najbolj Švica in Italija. Četudi ta

pogajanja ne bođo v Vatikanu, vendar je samoumevno, da vatikanska diplomacija ne bo držala križem rok. Tembolj se zdi različnim državam potrebno, da so pri Vatikanu diplomatsko dobro zastopane. %

Katoličani se veselimo ugleda, katerega si je sedanji papež naenkrat znal pridobiti v svetovni politiki. Ob enem nam je dober nauk, da le kdor sam sebe ne zna ceniti, je neupošteván in zasmehovan. Posebno pa uvažujemo mi avstrijski katoličani diplomatsko roko sedanjega papeža, kajti znano nam je, kaj je vse storil, da Italija zavzema dosedaj nevtralnostališče.

Francoski škof priporoča Franciji zvezo z Vatikanom.

Geneva, 6. januarja.

List „Gaulois“ priobčuje pogovor med škofom Orleanskim in nekim zelo odličnim časnikarjem, v katerem se je ta francoski škof odločno zavzemal za to, da bi tudi Francija na papeževem dvoru imela svojega zastopnika.

Ustanovitev turškega poslaništva pri papežu.

Berolin, dne 7. januarja.

„Lokalanzeiger“ poroča iz Curiha: Rimski zastopnik lista „St. Galener Tagblatt“ je v nekem pogovoru z višjo osebo, ki pripada turškemu poslaništvu v Rimu, izvedel, da pomeni sprejem papeževega odposlanca pri turškem sultanu končno odzvetje francoskega varstva katoličanov na izhodu. Turčija prevzame sedaj popolno varstvo kristjanov. Da se bo pri sveti stolici ustanovilo turško poslaništvo, je že sklenjena stvar. V Carigradu se sedaj vrše pogajanja med turško vlado in papeževim pooblaščencom monsignorjem Dolcijem. Francija se trudi zamañ, da bi preprečila ustanovitev novega poslaništva pri Vatikanu.

Angleški protestanti proti papežu.

Berolin, dne 6. januarja.

„Vossische Zeitung“ poroča, da je najvišji svet združenih anglikanskih cerkev, poslal glavnega taj-

LISTEK.

Eno noč med volkovi.

Pretresljiv prizor z ruskega bojišča opisuje pisno nekega ruskega oficirja, ki so ga prestavili angleški listi iz nekega, v Rigi izhajajočega ruskega lista.

„Pričelo se je temniti, ko sem se zbudil“, tako pripoveduje častnik. „Nisem bil lačen, četudi sem ležal tu že od zgodnjega jutra. Toda mučila me je silna žeja, ki je postajala že neznosna. Spominjal sem se točno na vsako posameznost bitke in sicer do trenutka, ko me je zadel drobec granate, ki je eksplodirala pred menoj. Prodirali smo po dolgi, pusti deželi. Zopet sem slišal hropenje umirajočih in videl postave, ki so se sesule v silnem ognju sovražnika. Poslušal sem rjojenje svojih ljudi, dokler se niso potopili njihovi glasovi v žvižganju šrapnelov. Spomnil sem se, kako sem sam zdirjal naprej. Kaj se je zgodilo potem, tega ne vem več. Ko sem se zbudil, sem ležal tu, edina živa duša na zapuščenem, brezkončnem bojišču, ki je bilo gosto pokrito z mrlji. Bil sem ranjen, to sem opazil, a ne težko, kakor se je izkazalo pozneje. Opiral sem se na neranjeno roko in gledal po bojišču in na obzorje, kjer so obledovali zadnji večerni solnčni žarki. Kar je ostalo še od dneva, je bila tenka pega svetlobe, ki pa je istotako izgnila počasi. Nad menoj so viseli gosti, temni oblaki, čisto

nizko, kakor da bi me hoteli pogoltniti. Oblake so me čudne slutnje, zazdelo se mi je, kakor da so pozabili na-me, ali pa, da so me nalašč pustili tamkaj. Sramujem se sedaj, da sem obupaval. Toda prišel je trenotek, ko sem se zgrudil in so se polile moje oči s solzami. Mislil sem na to, da ne bom nikdar več videl svojih ljubih, nikdar dragih tovarišev. Naslonjen na desno roko sem se dvignil in se končno usedel. Prijela se me je omotica, a ne močno. Kljub hudim bolečinam v rami in velikim izgubi krvi vsled rane, sem se postavil na noge. Opirajoč se na sabljo, sem šel počasi naprej, opotekajoč se kakor pijan človek. Hotel sem priti do gostega grmovja, kjer so se poskrile naše čete, predno se je pričela bitka. Toda strah me je prisilil nenadoma, da sem obstal. Iz velike daljave — tako se mi je vsaj zdelo — je prihajalo tulenje volka. Donelo je neizrečeno melanholično in naravnost grozno v tej mrzli zimski noči. Neki drug volk je odgovarjal v enakem, zategnjenem, zopernem tonu, toda mnogo bližje meni in potem sem poslušal tuljenje okrog sebe. Postajalo je vedno glasneje in glasneje in vsak trenotek bolj grozovito in strašno. Nisem nikak strahopetec. Sem dober lovec in sem postrelil na lovu že dosti volkov; toda kar sem slišal v tej noči na bojišču, tega ne pozabim in tudi ne morem pozabiti nikdar. To pusto, divje tuljenje, ki me je oklepalo kakor kaka veriga, je prihajalo vedno bližje in bližje, naravnost v središče kroga, kjer sem stal jaz. Komañ sem še dihal, ker sem poslušal, ta „koncert pekla“. Videl sem jasno, da ni za-me nobene rešitve, če me najdejo. In kar naenkrat — kako je bilo to mogoče, še danes ne vem — sem zdirjal proti trem,

štirim grmovom na robu gozda in se vlegel pod njimi. Sklenil sem, da se hočem bojevati, dokler bo pač šlo. Imel sem nabit samokres in sabljo. Vedno bližje so prihajali volkovi: njihovo tulenje je napolnilo noč. Prišli so do roba gozda. V temi sem videl te strašne sence med drevesi. Prišli so iz najrazličnejših strani iz gozda, se združili v veliko, temno čredo in tako so stali par minut. Potem je zatulil neki drug volk iz daljave, z bojišča sem so mu odgovarjali drugi, na kar so se priklatili vsi čisto do grmovja. Za vsakega sem mislil, da mi hoče skočiti za vrat, toda nihče se ni zmenil za-me. Dirjali so mirno, bilo jih je neskončno mnogo, na bojišču, kjer so ležali naši mrtvi, še nepokopani junaki. . . Naslednjega jutra po solnčnem vzhodu so me našli tovariši nezavestnega in me dvignili. Našla me je kozaška patrolja. Če odidem zopet na bojišče, me ne prestraši niti najstrašnejša bitka, toda, če mi je usojeno, da doživim še kako tako noč, kar priznam naravnost in odkritosrečno, bi čisto gotovo zblaznel.

Rusi so ga položili na mrtvaški oder.

Neki madžarski list opisuje nastopni dogodek: Bilo je v bojih v okolici Lvova začetkom meseca septembra, ko je padel pri vseh tovariših zelo priljubljeni nadporočnik Schinzsky x. polka. Vsa prizadevanja tega polka, da bi rešili vsaj truplo priljubljenega častnika, so ostala brezuspešna, ker so se Rusi branili s trdovratno hrabrostjo, vsled česar so se pri pol-

nika Limorika k državnemu tajniku Grey-ju, da protestira proti imenovanju Howarda za poslanika pri Vatikanu. Grey je obljubil, da bo celo zadevo dobro proučil. Najvišji svet pa s tem odgovorom ni bil zadovoljen in je sklenil, vložiti pismeno pritožbo zoper imenovanje angleškega poslanika pri papežu. Angleški protestanti pravijo, da bi imenovanje tega poslanika pomenilo priznanje posvetne papeževе oblasti. Ob enem pa to imenovanje baje nasprotuje angleški ustavi, katera papežev pravorek na Angleškem ne priznava ter naravnost prepoveduje, da bi Vatikan in Anglija stopili v diplomatske zveze.

Sv. Oče za ujetnike.

Naš in nemški cesar sta v ljubeznjivih odgovorih sprejela papežev predlog, da se izmenjajo za nadaljno vojsko nesposobni ujetniki.

Angleški kralj je odgovoril: Jaz in moja vlada smo zelo radovoljno vsprejeli predlog Vaše svetosti, ki je ojačil to, kar smo že zapričeli pri nemški vladi. Nemška vlada je ravnokar pristala na predlog.

Bavarski ministrski predsednik objavlja, da je bavarska vlada vsprejela predlog zelo simpatično.

Srbski kralj zagotavlja, da srbska vlada stori gotovo isto, kar store druge prizadete vlade.

Otomanska vlada je izjavila, da privoli v izmenjavo, ako isto store tuji sovražne vlade.

Ruski minister za zunanje zadeve je sporočil, da je car iz spoštljivosti do velikosrčne inicijative papeževе privolil izmenjavo onih ujetnikov, ki bodo od onih držav spoznani za nesposobne opravljati v fronti nadaljno službo, ki jih imajo v svojem ujetništvu.

Francoski predsednik Poincare je izjavil, da Francija proučuje sredstva, potom katerih bi se dalo uresničiti predloge Njegove svetosti.

Angleški kralj hvali krščansko misel, katera preveva papežev predlog in katera odgovarja njegovim lastnim čustvom. Sprejema papežev predlog.

Priprave za mir.

Rim, 5. januarja.

Neki tukajšnji list doznaje, da so se ameriškanski kardinali Gibbons, Farley in O'Connell, potem ko so se pogovorili med seboj, da bi Zedinjene države severoameriške podpirale prizadevanja papeža glede mira in ublaženja nasledkov vojne, obrnili s tozadevnim predlogom na predsednika Wilsona.

Ta da je inicijativo vsprejel zelo povoljno in bo najbrže odposlal posebnega odposlanca v Rim, kateri bi naj papežu čestital k zasedenju prestola in se z njim sporazumel glede primerne postopanja, kako bi bilo mogoče pomiriti duhove in najhitreje doseči mir.

Ruska mirovna stranka in njen nasprotnik.

„Nationalzeitung“ poroča iz Stockholma: „Aftenbladet“ objavlja pismo iz dobro poučenih petrograjskih krogov, v katerem se poroča, da spadajo k mirovni stranki car, carica-vdova in uplivna družina Tanijew, pred vsem pa Rasputin, ki se je zopet pojavil. Veliki knez Nikolajevič pa je rekel carju, ko je ta zadnjič na fronti govoril o miru: „Veličanstvo, potem pa se vojskujem na lasten račun“. Veliki knez je pri armadi priljubljen. Pred nekaj dnevi nekega temnega večera sicer bi ga bila skoro zadela krogla iz zasede. Storilca niso dobili.

ku že odrekli nadi, da bi dobili truplo, ter so se že sprijaznili z bolešno mislijo, da so Rusi padlega tovariša pokopali.

Čez nekoliko dni pa je dobil polk zopet ukaz, naj vzame neko vas z naskokom. Naskok so izvedli proti polnoči in Rusi so bili vrženi iz vasi. Neki častnik se je podal na to z nekaterimi tovariši po vasi. Bila je črna noč. V vasi nobene duše. Vsaka hiša je bila prazna, vsako okno temno. Na glavni cesti le električne žepne svetilke častnikov — bele točke v ti črni jesenski noči. Male veščice so se gibale. Pest častnikov je držala za revolver. Ko so tako šli po glavni cesti, se jim je zazdelo, kakor da na enem malo oddaljenih oken gori luč. Naši ne morejo biti, kajti v tej smeri niso še šli. Ali so prebivalci? Ni možno! — Od tukaj se je že vsakdo odstranil, celo živina. Morejo biti torej le Rusi, morda kaka zaostala mala četa. Častniki so se zavarovali s primernim kritjem in so šli tiho proti razsvetljenemu oknu v revolverjem v roki — okoli njih pa moštvo, pripravljeno za streljanje. Bliže in bliže so prihajali k hiši. Čudno pa je bilo, da je luč tako dobro svetila. To je bilo več, nego ena sama svetilka, a manje, nego požar. Približali so se po prstih in pogledali skozi okno. Velika soba, morda šolska, morda kak uraden prostor. Na sredi velik, črno pogrnen oder, z nekoliko šopi žalostnih jesenskih cvetk in med njimi šest goreših sveč. Med svečami na odru pa je ležal — nadporočnik Schinszky . . . Rusi so ga položili na mrtvaški oder. Nikjer v hiši žive duše. Vsa vas kakor izumrla, črna, prazna. V vsej tej veliki razljudeni krajini v črni in nemi noči gora in dolin leži notri med šestimi cerkvenimi svečami avstrijski častnik. Sablja njegova, potegnjena iz nožnice, leži počez preko njega.

Avstrijski častniki v ruskem ujetništvu.

Celovski „Mir“ priobčuje pismo rezervnega poročnika 4. domobranskega polka Ludovika Zagoričnika, ki piše iz Berezovke v Sibiriji:

„ . . . Poslušaj o našem življenju v vojnem ujetništvu:

Pet se nas je združilo v ožje tovarištvo: nadporočnik Kunoš, poročnik Burghart, Dunajčan, ki je tudi oženjen, s katerima sem skupaj od začetka svojega ujetništva, potem nadporočnik Werrlein, ki ga poznam že iz orožnih vaj, nadalje kadet Handel, Nemeč iz Srema, in jaz. Bili smo že v Krasnojarsku skupaj in smo bili tudi skupaj poslani v to sedanje bivališče.

Tukaj stanujemo skupaj v dveh sobah, od katerih smo si eno uredili za spalnico, v drugi pa prebivamo čez dan — stanovanje za samce, kakor si primernejšega ni misliti. Namesto postelj smo si napravili skupen bograd s slamnicami, odejo smo dobili pa tukaj.

Stanovanje ni nič manj udobno in elegantno: Dolga jedilna miza, okoli 3 stolice in ena vrtna Klopica, narejena iz lat, potem v kotu pri oknu majhna polica, kakor jih je tu pa tam videti po kakih domačih kuhinjah.

Imamo tudi še kuhinjo, v kateri kuhamo, oziroma kuha naš nadkuhar nadporočnik Kunoš, ostali 4 smo samo njegovi pomagači, kakor nas imenuje, v kuhinji stanujeta tudi naši dve slugi.

Bolgari in Rumuni postajajo prijatelji.

Kolin, 7. januarja.

Iz Sofije je dobil list „Kölnische Zeitung“ brzojavko, katera pravi, da zblizanje med Rumunijo in Bolgarijo obsega samo gospodarska vprašanja. Dosedaj se še ni opazilo, da bi se tudi v političnem oziru radi bolgarsko-rumunskega zblizanja dosegli že kaki uspehi.

Kuhinjo smo opremili z najpotrebnejšim, kupili smo si le najpotrebnejšo kuhinjsko posodo, krožnike in kupice, tudi „čajnik“ smo si oskrbeli med dolgo vožnjo po železnici; in tako pijemo čaj trikrat na dan, za zajutrek, po kosilu in po večerji, pa samo s sladkorjem, k večjemu tupatam s citronsko kislino, pa tudi tako diši. V celi Rusiji se namreč ne dobi alkohola. Spominjal se boš še menda, da se je v Rusiji v začetku vojne prepovedal vsak alkohol, jaz sem menil, da velja ta prepoved samo za armado, pa kako sem se začudil, ko sem videl, da se nikjer ne smejo prodajati ne žgane pijače in ne vino, o pivu pa sploh ni govora. Kak podoben ukrep bi bil tudi pri nas dober in v tem oziru bi se lahko od nasprotnika učili.

Živila so tukaj razmeroma poceni. Vsak dan gre eden izmed nas, menjaje se, s slugo nakupovat, in mora potem v kuhinji pomagati, včasih pa tičimo vsi v kuhinji.

Včeraj smo dobili dovoljenje za obisk mesteca Verhnondinsk; tja smo šli peš — laki dve uri — to mesto ima bolj azijsko lice, zanimivo je namreč, da je videti mnogo Mongolcev in Kitajcev, tudi iz boljših stanov. Ko bi bilo to v drugih okoliščinah, bi bil vesel, da morem to opazovati, tako pa manjka mik, in misli se sučejo neprestano okoli drugih slik. V nasprotju z živili je obleka tukaj zelo draga, še bolj, kakor pri nas, posebno kožuhi, ki se pri nas morda bolj poceni dobijo, kakor tukaj. Da sem rešil nekaj perila, se imam zahvaliti samo okolnosti, da sem bil nosil na bojišču nahrbtnik; z ostankom v veliki denarnici ostalega mi denarja sem si nakupil še nekatere malenkosti, da bom s tem izhajal, če ujetništvo ne bo trajalo predolgo.

Na južnem Rusko-Poljskem ob Nidi je istotako vsled dokolenskega blata vsako večje premikanje onemogočeno. Oba sovražnika sta se zakopala, ter se le od časa do časa pozdravljata iz topov. Opomniti je treba, da se je razmerje med našo in rusko artilerijo izravnalo. Naša artilerija je le malo škode trpela ter se je tekom vojske zelo ojačila. Ruski artileriji bržkone zmanjkuje šrapnelov, ker nam zadnji čas pošilja samo granate. Naša artilerija je pa z vsakovrstno municijo dobro preskrbljena.

Na severnem Rusko-Poljskem Hindenburg z vso doslednostjo in žilavostjo rije čez vse ovire proti Varšavi. Svojo nakano/tem lažje izvršuje, ker je na severnem Rusko-Poljskem nakopičeno veliko število vojaštva, dočim morajo na jugu ob velikansko dolgi fronti čete odbijati znatno rusko premoč.

Zanimivo italijansko priznanje za Avstrijo.

Milanski list „Corriere della Sera“ priobčuje dopis znanega vojaškega kritika Emilija Gatti, ki vsebuje sledeče besede polne priznanja za avstrijsko državo: „Med vsemi vojskujočimi se državami je Avstrija z ozirom na svoje moči znala najboljšo nadomestiti svoje izgube. Avstrija je mogla z neupogljivo voljo — to se ji mora priznati — vedno znova z vso silo poseči v boje in sicer že nekaj dni po zadobljenih težkih izgubah. Kmalu za Avstrijo pride Nemčija. A veliko bolj počasna sta v tem oziru Francija in Anglija.“

Rusi bi zopet radi prišli pred Krakov.

Z bojišča se dne 4. januarja poroča:

V Zahodni Galiciji so se vršili zadnje dni posebno srditi boji ob reki Dunajec. Ruski napad je kazal namen, kakor bi hoteli Rusi zopet prodreti v prostor pri Novem-Sandecu, da bi na ta način obkolili naše južno krilo pred mestom Krakovom. Na ta način bi nastal položaj, kakor je bil v bitki pri Limanovi. Sedaj pa se je izkazalo, da so imeli Rusi namen, z napadanjem naše bojne črte na izhodni strani Krakova in pri Lodzu, predreti naše postojanke in prodirati v smeri proti Krakovu. V ta namen so Rusi pritegnili na sever več čet z južne bojne črte. Ruski poizkus, prodreti proti Krakovu, so naše čete včeraj, dne 3. januarja, pod težkimi ruskimi izgubami zavrnile. Naša armada je sedaj na tej bojni črti v dobro utrjenih postojankah. Boj se vrši čelo proti čelu.

Vojni položaj pred Varšavo.

Krakov, dne 6. januarja.

O vojnem položaju krog Varšave piše list „Czas“ sledeče: Nemci so že zasedli Rudaguzowsko, železniško postajo ob železniški progi Varšava—Skierniewice, razdalja od glavnega mesta je torej zelo majhna. Ker se nahaja tudi mesto Borzymow v nemški oblasti in bodo v najkrajšem času zasedli sosednje mesto Sochaczewo, ki je podobno razvalini, je položaj Rusov pred Varšavo zelo omajen, osobito, ker so Nemci že prekoračili reki Bzuro in Rawko. Iz dejstva, da Rusi ne napadajo več mesto Inowloz, se sklepa, da so odposlali svoje čete proti Varšavi, da tukaj utrdijo svoje postojanke. List „Naprzod“ poroča, da se v Varšavo že sliši gromenje topov in razsvetljeje ognjeni žar vso okolico. V prvih vrstah Nemcev stoje čisto nove rezerve. Nemci pridobivajo vedno več ozemlja in nečuvno drzni napadi nemških čet so naravnost nepopisni.

Lansko prvo prodiranje Nemcev do Varšave.

Berolin, dne 6. januarja.

List „Daily News“ v Čikagu priobčuje opis ameriškega poročevalca v Varšavi o prodiranju Nemcev proti Varšavi meseca oktobra lanskega leta. Poročilo vsebuje sledeče zanimive podrobnosti:

Ruski vrhovni poveljnik Nikolaj Nikolajevič je pričakoval napad Nemcev iz smeri od Kowna ali pa Grodnega ali od severne strani. V začetku oktobra je vsled tega prestavil svoj glavni stan v Grodno, med tem, ko je prevzel v Varšavi poveljstvo general Scheidemann. Nemci so izvršili napad s 3 saškimi armadnimi zbori. Prišli so od južne strani in so stali dne 11. oktobra komaj 12 km pred mestom. Ruskemu generalu Scheidemannu je, ko je to slišal, tako pretreslo živce, da je moral odstopiti od poveljstva. Krivdo, da se je prodiranje Nemcev proti Varšavi vršilo iz druge smeri kakor se je pričakovalo ter da se to ni pravočasno dognalo, se pripisuje nezmožnosti ruske konjenice, deloma pa tudi izdajalstvom. Ruskega generala pl. Krause, ki je poveljeval sibirskim četam južno od Krakova in ki se je kazal posebno sumljivega, so med bitko po vojnem pravu ustrelili. Do 13. oktobra so trajali neprestani napadi Nemcev, ki so prizadajali Rusom velikanske izgube, ki po sodbi ruskih vojaških krogov niso mnogo manjše, kakor so bile grozne izgube v bitki pri Tannenbergu. Končno so pritegnili Rusi dne 19. oktobra iz smeri Brest—Litevsk toliko artilerije in pehote, da je bilo razmerje moči med Nemci in Rusi kakor 1:4. Šele nato se je pričelo znano, naravnost sijajno in globoko zasnovano ter izborno izpeljano umikanje. Ruska kavalerija je izgubila stik s sovražnikom. Okrog Varšave se je nahajalo proti koncu boja okrog pol milijona vojakov, a v začetku boja pa samo okrog 120.000 mož.

Kako sodijo v Rusiji o vojnem položaju.

Ködanj, 2. januarja.

Ruski list „Nowoje Wremja“ in tudi drugi ruski listi priznavajo glede vojnega položaja na Rusko-Poljskem, da se uspeh avstrijske in nemške armade na Poljskem ne more utajiti. O mestu Sochaczew se poroča, da je mesto, ki je glavno oporišče desnega ruskega krila, popolnoma razdejano. Stališče Rusov ob rekah Bzura in Rawka ogrožujejo neprestano ljuti napadi avstrijskih in nemških čet. Iz tega vzroka je odredilo vrhovno rusko armadno poveljstvo, da ruska armada začne napadalno prodirati pri mestih Tomaszow in Opoczno, da olajša stališče ruske armade ob rekah Bzura in Rawka. Skrajno opasno bi bilo, če bi predrle avstrijsko-nemške čete na tem mestu rusko bojno črto, ker bi bilo s tem desno rusko krilo odrezano od središča. Ni pa tudi izključeno, da se še posreči zaveznikom (avstrijsko-nemski armadi) predreti rusko središče.

Vojni poročevalci omenjenih listov izražajo zupanje, da bo mogla Varšava kljubovati premoči, — še bodo velikanske ovire oslabile moč zaveznikov, — predno bodo mogli pričeti z obleganjem mesta. O položaju okrog Krakova se poroča, da vlada tamkaj trenutno mir in da v tem ozemlju ni pričakovati v do glednem času odločitve.

Rusija kliče pod orožje nomadske rodove.

Rusija namerava poklicati pod orožje take rodove, ki so bili dosedaj popolnoma oproščeni vojaške službe, da bi izpopolnila vrzeli, ki so nastale v vrstah njene armade in da bi zopet postala glede števila vojaštva močnejša, kakor so njeni nasprotniki. Pod orožje bo namreč poklicala Kirgize, Sarte, Burjate in Tunguze. List „Nowoje Wremja“ poziva vlado praj resno, da pokliče te rodove, ki bivajo v Srednji in v Izhodni Aziji, pod orožje. V slučaju, če bi se pa to ne moglo izvesti, bi se moral naložiti na vsako glavo davek po 10 rubljev, kar bi vrglo državi okrog 40 milijonov rubljev.

Novi ruski polki prihajajo.

List „Berliner Nachrichten“ poroča z dne 5. januarja: Ruski gardni kor se je umaknil iz Bzura in Ravke, da bi imel čez (pravoslavni) Božič mir. Iz cele Rusije dohajajo novi polki v ozemlje pri Varšavi. Nabor letnika 1915 se vrši popolnoma redno in mirno.

General Litwinow -- naslednik Rennekampfov.

Iz Štokholma se neuradno poroča, da je došlo tja naznanilo ruskega vrhovnega armadnega vodstva, s katerim se naznanja, da je za naslednika odpoklicanega generala Rennekampa imenovan general Litwinow, ki poveljuje ruskim četam ob Visli. Višja poveljstva sta dobila tudi generala Miščenko in Madritow, katerih prednika sta bila obenem z Rennekampfom odstavljeni od armadnega poveljstva.

Rusi se kopljejo.

Amsterdam, dne 6. decembra.

Amsterdamskemu listu „Manchester Guardian“ se poroča iz Petrograda: Na Poljsko so spravili prvi ruski vlak za kopeli. V njem se lahko vsak dan skopa okoli 1200 ruskih vojakov. Po 40 vrst (1 vrsta = 1066 metrov) daleč prihite ruski vojaki, da se na vlaku skopajo. Mnogo je pa ruskih polkov, ki se nočejo obriti, češ, da imajo pred neobritimi ruskimi vojaki Nemci večji strah.

Uradno nemško poročilo.

Izhodno bojišče.

Berolin, dne 5. januarja.

Iz velikega vojnega stana se z dne 5. januarja dopoldne poroča:

V Izhodni Prusiji in na Severnem Poljskem je položaj nespremenjen.

Napadi nemških čet izhodno od Bzura pri Kozlov-Biskupi in južno so napredovali.

Tudi severno-izhodno od Bolimova so prodirale nemške čete izhodno od Rawke čez Humin in višine, ki se nahajajo ob severni strani.

Dalje južno od Pilice, kakor tudi na desnem bregu Pilice, ni nobene spremembe.

Stanje potov in neugodno vreme so ovirala gibanje nemških čet.

Izhodno bojišče.

Berolin, dne 6. januarja.

Iz velikega vojnega stana se z dne 6. januarja poroča:

Na izhodni meji in na Severnem Poljskem ni bilo tudi včeraj nobene spremembe.

Na Poljskem zahodno od Visle so nemške čete po zavzetju več sovražnih oporišč prodrle do ozemlja reke Suche in so ujele 1100 Rusov ter zaplenile 9 strojnih pušk.

Na izhodnem bregu reke Pilice je položaj nespremenjen.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 8. januarja.

Naši vrli podonavski monitorji so zopet na delu ter oznanjajo Belgradu, da se kmalu vidimo. Zrakoplovi pljujejo nad Belgradom, da poizvedo, kaj delajo preko Donave. Srbi so pomnožili svoje čete v Belgradu. Srbska armada je zopet z vsem dobro preskrbljena, za to so skrbeli Rusi, Angleži in Francozi z bogatim dovozom.

Prince Eitel Friedrich ogrski kronski pretendent.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ piše pod naslovom „Drzna neresnica“: Londonska „Morning-Post“ si je dala, kakor posnamemo iz nekega rumunskega lista, pisati od nekega sotrudnika z Ogrskega, da se resno dela na to, prenesti ogrski prestol nemškemu princu Eitel Friedrichu. Ta vest je namenjena služiti v to, da bi uplivali razburjajoče proti Nemcem. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ pravi: Zato konstatiramo, da je trditelj „Morning Post“ drzna neresnica.

Portugalska proti vojski.

Lyon, dne 5. januarja.

List „Lyon Republicam“ poroča iz Lizbone: Unionistični senatorji so sledili vzgledu unionističnih poslancev in so včeraj odložili svoje mandate. Ker radi tega v zbornici ni nikoli dovolj poslancev navzočih pri zborničnih sejah, je nadaljno zasedanje obeh portugalskih zbornic onemogočeno.

Nezaupnica portugalskega senata svoji vladi.

Milan, dne 6. januarja.

Milanski list „Corriere della Sera“ javlja iz Lizbone: Portugalski senat je izrekel vladi nezaupnico z vsemi proti 10 glasovom.

Amerika ugovarja.

Pariz, 4. januarja.

Nota, katero so izročile Združene države Severne Amerike Angliji, je sprejelo tukajšnje časopisje popolnoma mirno. Vsi listi izražajo upanje, da bo Amerika uvidela, da je strogo nadzorovanje od strani zaveznikov zelo potrebno. Zelo ostro piše pariški list „Journal“, ki priznava, da je nota naperjena tudi proti Franciji. List izjavlja, da se ne sme pričakovati prav nobene popustljivosti; vsako prekinjenje blokade (zaprte nemške obale) stane na stotisoče človeških življenj. London bo mogel brez truda prepričati vlado Združenih držav, da so odredbe, ki zabranjujejo utihotapljenje po vojnem pravu prepovedanega blaga, neobhodno potrebne in da se bodo prizadevale vse prizadete države, omiliti in olajšati neprijetnost. List „Echo de Paris“ izjavlja, da zadeva nota vse nepristranske države. Italija je prva storila korake, da se zabrani vsaka zloraba. Druge nepristranske evropske države, ki so zainteresirane s svojo trgovino v Atlantskem oceanu, so pripravljene se pogajati z Anglijo. Pogodbe, ki bodo v tej zadevi sklenjene, bodo olajšale pogajanja z Združenimi državami Severne Amerike.

Juanšikaj dosmrtni predsednik Kitajske.

London, dne 2. januarja.

„Daly Telegraph“ poroča iz Pekinga:

Predsednik kitajske ljudovlade, Juanšikaj, je dosegel, da je zbornica odposlancev kitajskega ljudstva sprejela postavbo, po kateri dobi Juanšikaj dosmrtno pravico do predsedniškega prestola kitajske ljudovlade. Ob enem ima Juanšikaj tudi pravico, da imenuje moža, kateri naj po njegovi smrti postane njegov naslednik.

Juanšikaj je oni mož, kateri je prej služil kot cesarski uradnik in minister, po kitajski revoluciji pa je prevzel vodstvo ljudovlade. Mož se veliko in pošteno trudi, da bi ogromno kitajsko državo preustrojil v moderno ljudovlado po evropskem uzorcu.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 8. januarja.

V Bukovini so se začeli Rusi zopet gibati. Dobili so ojačenja ter začeli prodirati v smeri proti Ogrski. Ker so v premoči, so se naše ondotne maloštevilne čete umaknile proti karpatskim prelazom.

V zahodnih Karpatih je v visočini mraz in sneg. Nižje pa je mokro vreme, ki onemogočuje vsako premikanje na naši in na ruski strani.

Kakor v Karpatih, istotako neugodno je vreme v zahodni Galiciji. Zato tudi tukaj počiva boj, le artilerija se oglašča od obeh strani. Pri ruski infanteriji pa še vrhu tega primanjkuje streliva in dovoz je radi blata in močvirja zelo počasen. Borojevičeva armada v Galiciji je krasno rešila svojo nalogo, da zabrani rusko nakano, predreti naše vrste, s tem razdeliti našo armado v dva dela in potem neovirano korakati proti Krakovu.

Priprave na naši strani se tudi bližajo h koncu. Razpoloženje naših balkanskih čet je, odkar je prišel nadvojvoda Evgen med nje, izborno. Vojaštvo vidi svojega poveljnika, in če ga tudi za dan ali dva ne vidi, vsaj ve, poveljnik je za menoj, on vidi, kako se borim, kako trpim, kako drhtim po zmagi. Poveljnik živi z menoj in čuti z menoj. Ta moralna zavest je velike važnosti in mi smo prepričani, da bo naš tretji pohod v Srbijo na celi črti srečen.

Nadvojvoda Evgen med vojaštvom.

Iz južnega bojišča prihajajo glede priprav za nadaljne boje razveseljujoča poročila. Nadvojvoda Evgen se ni hermetično zaprl za celi svet, — ampak kot poveljnik se kreta v središču čet, ki so poverjena njegovemu vodstvu. Kajpada vlada vsled tega med vojaštvom navdušenje in veliko zaupanje do novega vojskovodje na našem Balkanu. Poročevallec budimpeštanskega „Pesti Hirlap“ piše svojemu listu:

„Novi vrhovni poveljnik si je bliskoma pridobil srca cele armade. Nadvojvoda Evgen obiskuje čete, si da predstaviti vsakega častnika, pogleda očetovsko dobrohotno vsakega moža, skrbi, da so čete popolnoma opremljene, navdušuje za bodočnost ter izraža svoje priznanje za prestale napore. Vse, kojih prsa so okrašena z dokazi hrabrosti, nagovori brez izjeme in si da pripovedovati, radi česa je bil odlikovan.

„To si se izborno vedel, sinko“, pohvali končno vsakega pripovedovalca ter se obrne do okoli stoječih, rekoč: „Tukaj imate vzgled, ravnajte se po njem, otroci!“ Ni čudo, da potemtakem vojaki z navdušenjem čakajo, ko jih dovede novi poveljnik v bojni grom.“

Srbi nočejo dati Bolgarom kompenzacij.

Budimpešta, 5. januarja.

Iz Niša se preko Sofije poroča, da je srbski ministrski predsednik Pašič pred nekaj dnevi sprejel odposlanstva raznih političnih klubov, katerim je izjavil, da Srbija ne bo Bolgarom odstopila nikakega ozemlja. „Čas bi že bil“, je rekel Pašič, „da bi diplomatje že vendar enkrat nehali s svojimi „kompenzacijskimi načrti“ ter se bodo odločili ali za Srbijo ali za Bolgarijo.“

Nasproti temu pa poročajo ruski listi, da se sedanji ruski poslanik v Nišu, knez Trubeckoy, sporazumno pogaja s srbsko-bolgarsko-grško komisijo o medsebojnih kompenzacijah. Petrograjski list „Den“ izjavlja, da bi bili Srbi Belgrad že davno izgubili, ako bi Avstrija v Galiciji ne imela nobenih skrbi.

Nad polovico ranjencev v Srbiji umre.

Budimpešta, dne 5. januarja.

Iz Sofije se neuradno poroča: Urednik lista „Velika Srbija“, ki izhaja v Nišu, Ilits Dragutin, se je po nalogu srbskega ministrskega predsednika Pašiča podal v Rusijo, da bi tam agitiral za Srbijo. V Moskvi je bil srbski urednik od pravoslavnega metropolita Makarija sprejet v avdijenci. Dragutin je poročal metropolitu, da v Srbiji 50% ranjencev umrje, ker se v deželi zelo opaža pomanjkanje zdravil in zdravnikov. Dragutin je prosil metropolita, naj povzroči, da se bo po ruskih cerkvah pobiralo za srbske ranjence. Srbski urednik se sedaj nahaja v Petrogradu in bo pozneje obiskal še več ruskih mest.

V bolgarski sinodi prvokrat ruski duhovniki.

Stockholm, dne 6. januarja.

Listu „Nowoja Wremja“ se poroča iz Sofije: Sinoda (skupšina) bolgarske cerkve je imela zborovanje, katerega so se prvokrat udeležili tudi ruski duhovniki ruskega poslaništva. S tem je zdaj rešeno vprašanje bolgarskega razkolništva, ki je bilo delj časa na dnevnem redu in sicer v tem smislu, da ruska pravoslavna cerkev ne smatra več bolgarsko cerkev za razkolniško. Bolgarska pravoslavna cerkev sama se že od l. 1872 ni več smatrala kot del ruske pravoslavne cerkve, ker se je takrat v nasprotju s carigrajskim patriarhom preustrojila v bolgarsko narodno cerkev. Ruska ortodoksija dela sedaj prijazne obzore, da bi pridobila za Rusijo Bolgarijo, vendar ni dosti upanja, da bi šli Bolgari Rusom na limanice.

Nemško-francosko bojišče.

Maribor, 8. januarja.

Vkljub slabemu vremenu, ki vlada na belgijsko-francoskem bojišču, so sedaj Nemci začeli na celi bojni črti napadati francoske postojanke. Osobito napadi Nemcev na desnem krilu, na trdnjavi Soissons in Arras, so bili zelo hudi, obe trdnjavi se že od dne 4. januarja neprestano obstreljujeta. Krvavi so tudi boji, ki se bijejo za mesta Souain, Saint Menehould, in Perthes ter v gorovju Argonnen. V vseh teh napadih in bojih so po nemških uradnih poročilih nemške čete, čeprav polagoma, vendar stalno napredova-

le. Velikanske izgube Francozov, ki znašajo do sedaj že čez 1.000.000 mož, in izjalovljeni splošni napadi na nemške postojanke v dobi od 18. do 28. dec., ki so jih stali okrog 200.000 mož, so francosko armado tako oslabili in francoski narod spravili v tak duševni položaj, da je zavlada v ljudskih krogih želja, ki se deloma že tudi izraža v listih, da bi Francija sklenila z Nemčijo separaten mir. Kajpada pogodbe govore drugače in francoska vlada se ljudski želji ne bo udala, njena glavna skrb je, da pošilja Joffru vedno nove rezerve. Joffre-French imata sedaj vsega skupaj 45 armadnih zborov, kar bi pomenjalo, ako bi bili zbori v prvotni vojni moči, armado od 4 in pol milijona mož. Seveda je moč armadnih zborov kakor drugod tako tudi pri Francozih sedaj že mnogo — manjša.

Uradno nemško poročilo.

Berolin, 5. januarja.

Iz velikega glavnega stana se poroča: Severno od mesta Arras so nemške čete razstrelile 200 m dolg strelski jarek in so pri tem ujele nekaj sovražnikov. Poznejši sovražni protinapadi so se izjalovili.

V gorovju Argonnen so odbile nemške čete več francoskih sunkov.

Francoski napad med Steinbachom in Uffholzom je bil z jurišem odbit.

Berolin, 6. januarja.

Iz velikega glavnega stana se poroča:

Francozi so včeraj nadaljevali načrtoma obstreljevanje krajev, ki se nahajajo zadaj za nemško bojno črto. Če pri tem porušijo strehe lastnim rojakom, jim je dozdevno vseeno; Nemcem dela obstreljevanje malo škode.

Pri mestu Souain v gorovju Argonnen so se polastile nemške čete več sovražnih strelskih jarkov in ujele 2 francoska častnika ter čez 200 mož.

Višina zahodno od Sennheima, za katero se vrše trdovratni boji, je prišla včeraj zjutraj zopet v oblast Francozov, toda nemške čete so Francoze z jurišem zopet pregnale. Francozi si nato niso upali napraviti nobenega ponovnega napada. Nemške čete so ujele 50 francoskih alpskih lovcev.

Kako sodi Clemenceau o vojnem položaju.

Pariz, dne 4. januarja.

Clemenceau se je izjavil v „Home Enchaîne“, da mu je znano, da se vprašanje glede japonskega posredovanja (pomoči) prav resno pretresuje. Sam zahteva še enkrat prav nujno to posredovanje. Otročeje bi bilo, zaupati edino-le na uspeh zloglasnega bojevanja do izkrvavljenja, ki izčrpava moči zaveznikov ravno tako, kakor moči sovražnikov. Vojskovanje v okopih ne more nikdar dovesti do zmage, če bi se hotelo sovražnika le izkrvaveti. Vlada, ki je razvila obsežno delovanje, mora tudi izvrševati nadzorstvo nad vojaškimi podvzetnostmi, seveda, ne da bi se s tem omejila prostost vrhovnega poveljstva. Kajti končno je vendar-le njena naloga, da vlada, ne pa, da nastopa v velikih pozah. Če misli vlada s svojo izjavo, češ, da jo vojaška podvzetja več ne brigajo, se nahaja na krivih potih in se ni prav nič čuditi, če ne ve vsled tega prav nič povedati o predpripravih in o napadalnem prodiranju in tudi ne o tem, kaj bo vojska, o kateri se ne ve, kako dolgo bo trajala, še vse zahtevala.

Vojna pripravljenost tripelentente in dvozveze.

Bern, 3. januarja.

V novoletnem razmotrivanju vojnega položaja ugotavlja „Bugd“: Lahko računamo s tem, da je trojni sporazum sedaj že prekoračil najvišjo mero vojaške pripravljenosti, če ne priskoči Japonska. Avstro-ogrsko čete, ki so se izborno držale, kažejo neizčrpno bojno silo. Nemčija preseneča svoje nasprotnike z neomajnostjo svojih rezerv. Prve mesece vojne je nosila armada sama breme vojne, danes stoje velike čete na bojišču, sestavljene iz rezerv in domobranstva in še vedno v notranjosti ne primanjkuje moštva. Mislimo, konča list, da v tem pogledu zastajajo vsi računi vojaških kritikov za resničnostjo. Tudi vojnega materijala ne primanjkuje. Pomanjkanje častnikov se v veliki meri izenači vsled opustitve bojne konjenice in vsled tega omogočenega prestopa podčastnikov k pehoti in z razpoložljivimi številnimi, delj služečimi podčastniki.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 8. januarja.

Turki imajo dokaj sreče v vojski z Rusi. Z zavzetjem važnega mesta Arđaghana so prizadjali Turki Rusom na Kavkazu hud udarec. Mesto Batum se sedaj ne bo moglo dolgo držati, ker bodo Turki od Arđaghana poslali na severno stran Batuma novih čet. Rusi so se umaknili tudi iz mesta Kars (Karš), ki leži izhodno od Batuma, ker so se zbal turške obkolitve. Zadnje dni je postala turška sfenziva posebno močna na južno-izhodnem koncu

ruskega Kavkaza. Turki so tam došli že do 80 km daleč v rusko ozemlje. Ta turški sunek je bil za ruske čete, ki se nahajajo v Severni Perziji, usodepolen. Novejša, sicer neuradna poročila, namreč pravijo, da so se Rusi moralno umakniti iz Severne Perzije, ker bi jih sicer turške čete obkolile. Turki so zasedli mesto Urmia, ki leži blizu jezera enakega imena (južno-zahodni kot Perzije). V pokrajini Aserbeidžan (Perzija) so Turki že prodrli 50 km mimo mesta Saučbulak. Po nekaterih poročilih iz Carigrada je sedaj že ena četrtina Ruske-Perzije v turških rokah. Ruske izgube se cenijo do sedaj na 15.000 mož.

Na Črnem morju se je vršila v torek, dne 5. januarja, pomorska bitka med ruskim in turškim brodomjem. Na turški strani se borili dve križarki, na ruski pa 17 ladij. Podrobnosti o tej bitki se še niso objavile. Nekatera poročila pravijo, da se je na ruski strani potopil ruski torpedni čoln.

V Egiptu imajo Angleži zbranih do 70.000 mož, ki so pripravljeni na boj proti Turkom. Turške čete pa štejejo po turških poročilih 60.000 mož. Poveljnika turških čet v Siriji, Džemal-pašo, so našli v Jeruzalemu v njegovem stanovanju mrtvega. Ne ve se, ali se je izvršil kak atentat ali nesreča.

Na polotoku Sinaj so se vršili dne 4. in 5. januarja boji med Beduini, ki so udrli v angleške postojanke, in Angleži. Angleži so poslali iz Kaire pomožne čete proti Turkom in Beduinom na Sinaju.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 6. januarja.

Iz turškega glavnega stana se uradno poroča: Turške čete, ki prodirajo iz mesta Soma in Baširge, so došle v mesto Urmia (severozahodna Ruska Perzija), ki je bilo zelo važno opirališče ruske armade.

Po brezuspešni pomorski bitki, ki se je dne 5. januarja razvila na Črnem morju med ruskim in pa turškim vojnim brodomjem, je rusko brodomje potopilo italijansko trgovsko ladjo, čeravno je ista pokazala svojo barvo.

Rusi se umaknili iz Severne Perzije.

Milan, 7. januarja.

„Corriere della Sera“ poroča iz Carigrada: Turki so na Kavkazu zadnje dni pričeli s tako močno ofenzivo, da so bili Rusi prisiljeni umakniti se iz Severne Perzije, ker bi bili sicer odrezani od glavne ruske armade.

Prodiranje Afganecv proti Indiji.

Jutranji listi poročajo o splošnem prodiranju afganske armade proti Indiji. Afganske čete stoje pri Bardšadu. Afganska kavalerija je že v boju z angleškimi obmejnimi četami.

Ruski ujetniki v Turčiji.

Carigrajski „Tanin“ objavlja vest, da so dosedaj Turki na Kavkazu ujeli 15.400 Rusov.

Na morju.

Pristanišče Dedeagač zaprto.

Velikansko razburjenje na Bolgarskem.

Rustčuk, dne 4. januarja.

Bolgarski vladni listi prinašajo vest, ki je vzbudila splošno pozornost, da je angleško-francosko brodomje že pričelo obkoljevati pristanišče Dedeagač v Egejskem morju. Ladje, ki stražijo pristanišče, ustavi o vsak parnik, ki pripluje pred Dedeagač ter ga strogo preiščejo. Osebe, ki se nahajajo na ladjah, se proglasijo kot ujetniki, blago pa se zapleni. Vest, da so Angleži in Francozi zaprli Dedeagač, se je naznala ljudstvu s posebnimi izdajami časopisov. Po vsej Bolgariji je nastalo veliko razburjenje rad drznega izzivalnega postopanja Francozov in Angležev.

Splošen napad na Dardanele.

Berolin, dne 4. januarja.

Poročilo lista „Lokalanzeiger“ utrjuje turška vojna uprava Dardanele za mrzlično naglostjo, ker se pričakuje splošen napad angleško-francoskega vojnega brodomja na Dardanele.

Rusko brodomje v težavnem položaju.

Kolin, dne 4. januarja.

Vhod v rusko pristanišče Libavo v Izhodnem (ruskem) morju je po nemškem brodomju bil nedavno zaprt. List „Helsingborger Dagblad“ poroča, da je rusko vojno brodomje odplulo iz Kronstadta v Helsingfors in sicer zato, da ne bi v pristanišču Kronstadt zamrznilo. Pa tudi pristanišče Helsingfors ni popolnoma prosto ledu. Ako je vhod v kronštadtsko luko že sedaj zamrznjen, je le še samo vprašanje kralkega časa, ko bo tudi Helsingfors zamrznjen. Potem bi bila ruskem brodomju na razpolago samo še libavska luka. Iz Libave bi rusko brodomje lahko razvijalo večjo delavnost, ker leži na južni strani Izhodnega morja in tam skoro nikoli ni ledu. Ker pa je pristanišče v Libavi zaprto, ne bo ruskem brodomju preostajalo drugega, nego, da se da v Helsingforsu zamrzniti ali pa se spusti v bitko z nemškimi vojnimi brodomjem.

Že od začetka sedanje vojske so nemške ladje dne 2. avgusta obstreljevale pristanišče in mesto Libavo. Ruske ladje pa so zbežale v Kronštadt in so same pred prihodom Nemcev razstrelile vse naprave ob vhodu v luko, tako, da se sedaj ne morejo več tam zasidrati, tudi, če bi se jim posrečilo vrniti.

Ruski torpedni čoln se v Črnem morju potopil.

Berolin, 7. januarja.

List „Morgenpost“ javlja iz Carigrada, da se je pri zadnjem boju med turškimi in ruskimi ladjami na Črnem morju potopil neki ruski torpedni čoln.

Dva francoska torpedna čolna se potopila?

Frankobrod, 4. januarja.

List „Matin“ je nedavno prinesel zanimivo poročilo. Iz Toulona je prinesel vest, da so dne 7. decembra postavili pred mornariško vojno sodišče dva mornariška častnika, kjer sta se morala vsled potopa dveh vojnih ladij zagovarjati. V noči dne 9. oktobra sta se namreč potopila torpedna čolna št. 347 in št. 348, ko sta se hotela izogniti neki križarki, v katero sta trčila in se potopila. Zanimivo je, kako je moglo to majhno poročiloiniti čuječnosti pariški cenzuri.

Raznoterosti.

Straža

izhaja v ponedeljek in petek.

Straža

stane za celo leto 10 K, za pol leta 5 R, za četrt leta K 2:50, za 1 mesec 1 K.

Straža

radi svoje časprimerne vsebine postaja vedno bolj ogledno glasilo slovenskega ljudstva.

Straža

vabi vse spodnještajerske in koroške Slovence v krog svojih naročnikov.

Straža

bi ne smela manjkati v nobeni premožnejši slovenski hiši.

Straža

se naj zahteva po vseh gostilnah, trafikah in trgovinah.

Za Stražo

naj agitira vsak zaveden Slovenec! — Na delo za razširjenje Straže!

Kdor še ni obnovil naročnino za Stražo, naj to takoj stori!

Naslov za naročila:

Upravništvo »Straža« Maribor

Zasedanje deželnega zbora. „Grazer Volksbl.“

je mnenja, da se bo sklical Štajerski deželni zbor, ker je treba baje zvišati deželne doklade. Vest je malo verjetna, ker vlada z ozirom na dogodke na Slov. Štajerju začetkom mobilizacije gotovo ne bo želela sedaj nobenega zasedanja.

Kranjska se posveti Srcu Jezusovemu. Deželni odbor kranjski je soglasno sklenil (tudi dr. Triller in grof Barbo sta glasovala za predlog), da se posveti Kranjska presv. Srcu Jezusovemu. To se je pa zgodilo dne 6. januarja, ko je deželni glavnik dr. Šusteršič po pontifikalni sv. maši ljubljanskega knezoškofa v stolnici glasno in slovesno izpregovoril to-le molitev:

Presveto Srce, ki si ljubezen in usmiljenje, dovoli v Svoji neskončni dobrotljivosti, da se Ti ponižno približa zastopstvo kranjske vojvodine.

Božji Zveličar človeškega rodu, v globoki ponižnosti Te molimo in hočemo biti s Tibo trdno sklenjeni vse čase z udano ljubeznijo.

Očitno izpoznamo vero svojih očetov, vero v v-človečenega Sina Božjega, ki je preli Svojo srčno kri za naše odrešenje.

Zvesti tej sveti veri naših očetov, ki jih je v najtežjih bojih rešila pogube, hočemo vztrajati v borbi proti vsemu hudemu, da se Tvoje kraljestvo utrdi in razširi med nami.

V hudi preskušnji strašne vojske, ki je po božji previdnosti prišla nad našo državo, doprinašajo sinovi naše dežele najtežje žrtve za blagor skupne domovine, zvesti Bogu in cesarju, ki nam vlada po božji milosti.

Tvoje usmiljeno Srce, o dobrotljivi Jezus, naj sprejme vse trpljenje, vse solze in žrtve Tebi vdane- ga ljudstva kot dar pokore in zadoščenja za premno- ge žalitve.

V tem težkem času posvetimo Tvojemu presvete- mu Srcu našo deželo in naše ljudstvo.

Tebi, o Jezus, ki si Kralj kraljev in Gospod gospodovalcev, izročamo sebe in svojo domovino.

Ti vkleni kranjsko deželo v Svoje ljubezni pol- no Srce, Ti jo vođi v miru in v vojski po poti večne previdnosti do prave sreče vseh njenih prebivalcev. Ti, o Jezus, večni Kralj nebes in zemlje, Knez miru, Oče bodočega veka, vladaj s Svojo milostjo vse čase v naši domovini. Amen.

Cerkvene vesti na Koroškem. Za dekana v Šni- talu ob Dravi je imenovan tamošnji župnik č. g. Jo- žef Habernig; župnik Vetrinj sooskrbuje č. g. Janez Šporn, župnik v Hodišah; za provizorja v Porečah

ob jezeru je imenovan č. g. Franc Mikula, administra- tor v Grebinju; za administratorja v Grebinju je ime- novan č. g. o. Kalist Vavpotič iz reda oo. kapucinov; za provizorja v Spodnjem Dravogradu je imenovan tamošnji administrator č. g. Janez Hornböck.

Zadeva Svaton. Upokojeni župnik Jožef Svaton v Škofičah na Koroškem, ki je bil dne 24. oktobra l. l. po § 65 od domobranskega divizijskega sodišča ob- sojen na 1 leto ječe, je vložil po svojem zastopniku, odvetniku dr. Peganu, zoper obsodbo omenjenega so- dišča ničnostno pritožbo na najvišje domobransko di- vizijsko sodišče, ki je ugodilo pritožbi, razveljavilo o- menjeno obsodbo ter odredilo novo postopanje in ob- ravnavo. Domobransko divizijsko sodišče se je pa na to izjavilo, da ni kompetentno, ker obsojenec ni za- kričvil nobenega hudodelskega dejanja, je Svaton iz- pustilo iz zaporu ter odstopilo ves akt državnemu pravdnictvu, pred katerim se bo Svaton zagovarjal le zaradi prestopka po § 305.

Za Slov. Stražo je nabrala gđc. Modrinjak v Mariboru 1500 obrabljenih poštih znamk. Hvala le- ja!

Sprejem pri cesarju. Cesar je dne 7. januarja sprejel tudi umir. infanterijskega generala Liborija vit. Frank in koroškega dež. predsednika Alfreda baron Fries.

Konferenca čeških katoliških strank. „Narodni Listy“ poročajo: V Pragi je po božičnih praznikih zborovala zaupna konferenca voditeljev čeških kato- liških strank. Udeležili so se med drugimi grof Adal- bert Schönborn in poslanca dr. Hruha in dr. Šramek. Razpravljali so poleg aktualnih vprašanj, ki so v zve- zi z vojsko, osobito o vprašanju spojitve vseh čeških katoliških strank v veliko konservativno stranko z verskim programom.

Sijajen zgleđ rodoljubja -- na bojišču. Na se- vernem bojišču je padel te dni enoletni prostovoljec, absolvirani inženir I. R. Riegerl iz Mlade Boleslave na Češkem. V svojem testamentu je sijajno dokumen- tiral svoje češko rodoljubje, spomnivši se važnih na- rodnih institucij: Osrednje šolske matice z 20.000 K, „Severočeške Jednote“ z 10.000 K in ženskih in dekl- škth društev v Mladi Boleslavi (z lokalnimi dobrodel- nimi nameni vred) z 10.000 K.

* **Družba sv. Mohorja** je darovala za ranjene in bojne vojake v rezervni bolnišnici sester uršulink v Celovcu 600 K.

Vestnik S. K. S. Z. Izšel je 4. in 5. zvezek. Vsebina je izborna in času primerna. Ako primerjamo „Vestnik“ s „Časom“ preteklih let, je „Vestnik“ od- ločno glede aktualne vsebine na prvem mestu. V 4. in 5. zvezku priobčujajo: Dr. Krek: Za vsakdanji kruh; dr. Fr. Grivec: Vzhodni obred; dr. K.: Angleška pol- itika; dr. X.: Pravoslavje; I. K.: Moratorij; dr. M. Natlačen: Nova postava (varstvo, delovanje, pravno stališče ženske); dr. Šarabon: Politični umori zad- njih 50 let, Bakterije; Jug. Remec: Stroji za odpo- moč kmetu in obrtniku, Vojska in narodna pesem, Za organizacijo, Dramatični odsek S. K. S. Z.

* **Slovensko časnikarstvo.** Glasilo Slovenske Ljudske Stranke na Goriškem, „Novi Čas“, je začel izhajati z novim letom v veliki obliki. Izborna ureje- vani list pravi: „Izpremenili smo obliko, a načel ne, ki jih bomo v bodoče zastopali z isto vnemo in odloč- nostjo“. List je sedaj na Goriškem najbolj razširjen. — Sočo“ je začel izdajati zopet A. Gabršček enkrat na teden. A. Gabršček piše: „L. 1912 sem izročil „Sočo“ posebni družbi v trdni nadi, da nastane z novo me tlo, ki jo vihti več mlajših, nadarjenih mož, zo- pet živahnejše in uspešnejše delovanje... Toda že v dobrih dveh letih je družba obnemogla.“ — Glasilo koroških Slovencev, „Mir“, bo izhajalo tudi v no- vem letu dvakrat na teden.

Jubilej slovenskega časnikarja. Ob novem letu je v Trstu slavil g. Maks Cotič, glavni urednik trža- ške „Edinosti“, 25letnico svojega časnikarskega delo- vanja. Kolonialistično!

Trst in Pola. Uradno se razglša: Poročilo li- sta „Times“, da je tržaški namestnik z mnogimi ur- adniki zbežal, in poročilo lista „Morning Post“, da je trdnjavski poveljnik v Poli izvršil samoumor, je popolnoma izmišljeno.

* **Avstrijski vojaški duhovniki, zdravniki** in druge osebe zdravstvene službe, ki se nahajajo v ru- skem ujetništvu, se smejo, kakor javlja „Reichspost“, zopet vrniti v domovino. Ta ukrep ruske vlade odgo- varja smislu „Ženevske konvencije“.

Brezobrestna posojila za vinogradnike. C. kr. poljedelsko ministrstvo je na vlogo deželnega odbora glede izplačanja brezobrestnih posojil odgovorilo, da sedaj ne more izplačevati posojil, da pa pridejo pro- šnje, ki so vložene, v poznejšem času v pošte.

Živinozdravniška služba. G. Anton Uršič, ži- vinozdravnik v Št. Juriju ob juž. žel., je postal dež. nadživinozdravnik. G. Rihterič je imenovan za živi- nozdravnika v Fraslovčah. G. Baš se je vrnil bolan z bojišča in je prevzel zopet svojo živinozdravniško službo v Ljubnem.

Cesar odlikuje neaktivne častnike. Cesar je izdal sledečo povelje: Vsled izbornega zadržanja ne- aktivnih častnikov v sedanji vojski odredim, da se odlikujejo tisti neaktivni častniki, vojaški, mornariški in domobranski vojaški duhovniki in uradniki, ki so bili dne 2. decembra 1908 že imenovani za častnike (uradnike) in se sedaj nahajajo v vojaški službi, z vo- jaškim jubilejnim križcem.

* **Pisma z bojišča.** Č. g. prof. J. Kociper, c. kr. vojni kurat pri 26. domobranskem polku, je poslal g. prof. dr. Lukmanu vojnopoštno dopisnico, na kateri piše: „Gališko bojno polje, dne 23. decembra 1914.

Predragi! Zelo me je razveselila tvoja dopisnica, za- to ti takoj sredi bojnega groma odgovarjam ter izre- čem iskreno zahvalo. Tudi jaz želim tebi v novem le- tu vse najboljši! Žal, ne morem več pisati, Ker je naš položaj zelo vznemirljiv. Odtrgani smo od svoje divi- zije in pošte. Bojni hura! Tvoj Janez.“ — Dopisnica je došla, kakor izprčuje štampilja, po posredovanju domobranskega pešpolka št. 3. — Isti gospod je dobil od c. in kr. divizijskega župnika Ranta dne 2. janua- rja dopisnico z bojišča in novoletnimi voščili, ki je bila oddana vojni pošti dne 13. decembra.

Učitelji v vojski. V avstrijski državni polovici se nahaja približno 80.000 moških učiteljskih moči na ljudskih in meščanskih solah. Od teh se jih nahaja sedaj v vojaški službi okroglo 20.000. Tako poroča „Deutschösterr. Lehrerbund“.

Dr. Janko Serbec v srbskem ujetništvu. Kakor smo že poročali, se nahaja celjski zdravnik dr. Serbec v srbskem ujetništvu. Graški listi pripovedujejo se- daj, da so ga ujeli ravno, ko je na bojišču izvrševal svoj vzvišeni samaritanski posel. Graški koncipijent dr. Ernest Kammerer, črnovojniški poročnik, je dobil v ljutem boju strel v hrbet ter je težko ranjen padel. Dr. Serbec, ki se je nahajal pri tist. četi, mu je pri- hitel na pomoč ter ga, ne meneč se za vedno nevar- nejši položaj, z vso skrbnostjo obeval. Med tem pa so se že približali Srbi in zajeli so onemoglega po- ročnika ter požrtvovalnega zdravnika. Prepeljana sta bila v pomožno bolnico v Čačak, ker se z njima zelo dobro postopa. Dr. Kammererja in dr. Serbeca spravi- vijo pozneje v Niš. Iz poročila graške „Montagszeitung“ ne sledi, je-li dr. Serbec tudi ranjen ali ne. Zdi se, da ne.

Dr. Gustav Rosina. Bivši odvetniški koncipijent v Mariboru in poročnik 26. črnovojniškega pešpolka, dr. Gustav Rosina, je imenovan za nadporočnika.

Jožef Brenčič, četovodja pri 87. pešpolku je bil odlikovan s srebrno svetinjo za hrabrost I. vrste. Brenčič je s svojo patroljo izsledil sovražnika in ga pregnal z neke važne višine. Odlikovanec je brat drž. poslanca Mihaela Brenčiča ter je župan v Rogoznici pri Ptuj. Vrlemu pristašu čestitamo!

Se non e vero, e ben trovato. „Liegnitzer Tag- blatt“ poroča sledečo dogodico: Pred več tedni je ob- iskal nemški cesar v bližini izhodnega operacijskega ozemlja se nahajajoč lazaret. Po svoji navadi je ce- sar, ko je povprašal ranjence, kako in kje so bili ra- njeni, privedoval potem o zadnjih nemških uspehih na bojiščih in je pri tem omenil tudi nekaj angleških prostoštev. Tedaj se je dvignil s svojega ležišča na- enkrat neki brumen Bavarec in je zaklical: „Da, Ve- l'čanstvo, tako je! Čedne sorodnike imate!“ (Kakor je znano, je nemški cesar v ožjem sorodstvu z angle- ško kraljevsko rodbino.) Vsi navzoči so se prestrašili zaradi drastčnega vsklika naivnega Bavarca, toda cesar se je prisrčno posmejal, stopil k Bavarcuvi po- steljki, ga potapljal po rami ter se, mu stiskajoč roko, poslovil od njega... Se non e vero...

Naša armada in narodnosti, ki jo tvorijo. V naši pehota služi 26% Nemcev, 17% Madžarov, 14% Čehov, 5% Slovkov, 9% Poljakov, 9% Rusinov, 9% Hrvatov in Srbov, 7% Rumunov, 3% Slovencev in 1% Italijanov. Pri loveih služi 46% Nemcev, 6% Madža- rov, 14% Čehov, 4% Slovkov, 5% Poljakov, 5% Slo- vencev, 4% Hrvatov in Srbov, 12% Italijanov, 3% Rumunov in 1% Rusinov. Pri konjenici je 19% Nem- cev, 33% Madžarov, 15% Čehov, 13% Rusinov, 11% Poljakov, 5% Hrvatov in Srbov, 2% Slovencev, 1% Slovkov in 1% Rumunov. Pri artileriji služi 40% Nemcev, 14% Madžarov, 14% Čehov, 9% Poljakov, 6% Slovkov, 5% Rusinov, 4% Slovencev, 4% Hrvatov in Srbov in 4% Rumunov. Pri pionirjih je 50% Nem- cev, 26% Čehov, 13% Madžarov, 3% Slovkov, 3% Poljakov, 2% Slovencev, 2% Hrvatov in Srbov in 1% Rusinov. Pri Trenu služi 25% Madžarov, 19% Nem- cev, 13% Rusinov, 12% Čehov, 10% Poljakov, 8% Hr- vatov in Srbov, 6% Slovkov, 3% Rumunov in 2% Slovencev. Pri saniteti je 40% Nemcev, 14% Čehov, 14% Madžarov, 7% Poljakov, 6% Rusi- nov, 5% Hrvatov in Srbov, 4% Slovencev, 2% Ru- munov in 1% Italijanov. Po teh statističnih podatkih služi torej v skupni armadi 29% Nemcev, 18% Mad- žarov, 15% Čehov, 9% Poljakov, 8% Rusinov, 7% Hr- vatov in Srbov, 5% Slovkov, 5% Rumunov, 3% Slo- vencev in 1% Italijanov. Pri avstrijski vojni morna- rici je 46% Hrvatov in Srbov, 27% Italijanov, 10% Nemcev, 7% Madžarov, 5% Čehov, 4% Slovencev in 1% Poljakov.

Vojaki se zahvaljujejo. Dobili smo: Moštvo 87. pešpolka, 13. stotnije, se prav iskreno zahvaljuje ve- likodušnim darovalcem in darovalkam za poslano bo- žično darilo. Prejeli smo res take stvari, katerih smo bili najbolj potrebni in tudi jako veseli. Prisrčna za- hvala! A. Dunaj, četovodja.

Kako se godi avstrijskim vojnim ujetnikom v Rusiji? Kakor se poroča iz Sofije, so v Rusiji začeli avstrijske ujetnike pošiljati po železnici v Sibirijo. Ujetnike uporabljajo za kmečka dela. Sibirski pose- stniki, pri katerih morajo ujeti Avstrijci služiti, dobi- jo tudi vojaško stražo, ki nadzira ujetnike. Posestni- ki morajo dajati ujetnikom-delavcem obleko, stanova- nje in hrano. Poleg tega dobi ujetnik mesečno 15 ru- bljev plače. (1 rubelj velja 3 K 77 v.)

Spodnještajersko čebelarstvo društvo (Slivnica pri Celju) ima za spomladansko pitanje še 200 kg ne- obdačenega sladkorja na razpolago.

Nabor konj na Štajerskem. Štajersko namest- ništvo razglša, da se bodo vršili nabori in pregledo- vanje konj na Štajerskem v dobi med 15. januarjem in 15. maj ikom. Lasti konj mora o ustrezno na-

znani na županstvu v času med 11. in 13. januarjem število svojih konj, kakor tudi število konjske opreme. Cene za konje se bodo na pismen način objavile.

Enokronski bankovci in polkronski novci. Pred kratkim so izdelali za manj nego 20 milijonov krou enokronskih bankovcev. Kedaj se bodo izdali, še ni določeno. Izdati nameravajo tudi nikelnaste polkronske novce.

Jajca za Maribor. Namestništvo je potom razlastitve oddalo mariborski mestni občini 100.000 v apnu shranjenih jajc, ki se bodo oddala mestnemu prebivalstvu. Tudi graška mestna občina dobi potom razlastitve 300.000 v apnu shranjenih jajc.

Avtomati in barake za sladkarije, ki rasto po mestih in vaseh kakor gobe po dežju, so prava kvarila za otroke, posebno po mestih, kjer skoraj ne moreš narediti koraka, da bi ne naletel na žensko, ki sedi ves ljubi božji dan poleg par kumernih piškotov; ali na avtomat, ki vabi s svojim ličnim obrazom otroke, da mečejo v prva njegova usta denar in dobijo iz njegovih spodnjih ust slaščico. In zdaj uč? otroka varčnosti! Časi so dragi, tudi otroke je treba vzgajati v varčne gospodinje in trezne može, pa ga moti na vsakem oglu in mu obuja lakomnost. Vsak vinar znese k barakarici ali v avtomat. Škoda je velika. Če more izhajati poleg tega toliko žensk in toliko avtomatov, potem je jasno, da izmečejo otroci, oziroma stariši in prijatelji, dosti denarja vun za to, da si kviri otrok želodec in značaj, kajti polaknjen otrok si ve najti denar, da zadostuje svoji želji po slaščicah.

*** Zopet nova podružnica Schulvereina.** Pred kratkim se je ustanovila na Grobelnem nova podružnica nemškega Schulvereina. V načelstvo so bili izvoljeni: J. Graiter, železniški pristav v Grobelnem, načelnik; J. Pawlik, železniški pristav pri Sv. Juriju ob južni železnici, načelnika namestnik; R. Herman, železniški mojster v Grobelnem, tajnik; J. Deml, železniški mojster na Grobelnem, tajnikov namestnik; gospa F. Herman, soproga železniškega mojstra, blagajničarka; Hugon Willmann, postajenačelnik v Grobelnem, namestnik blagajničarja. Torej sami uslužbeni južne železnice.

Maribor. Mariborski mestni zastop je sklenil, da se v letošnjem mestu ne dovolijo plesne zabave.

Maribor. Veteranci bodo tudi v novem letu opravljali službo straženja v mariborskem mestu.

Maribor. Dne 4. januarja je umrl g. Anton Sulz, najstarejši urar našega mesta.

Gornja Sv. Kungota. Dne 2. januarja je obhajal g. Gabriel Jaunik, tukajšnji nadučitelj in organist, lepo slovesnost. Za svoje 40letno zvesto šolsko službovanje je dobil, kakor smo že poročali, zaslužno kolajno. Ta dan se je jubilarju pripela kolajna na prsa. Pripel mu jo je načelnik krajnega šolskega sveta, g. Feliks Skribe. Jubilarju so čestitali tudi otroci, ki so se po slovesni sv. maši zbrali v šoli. Odlikovančevi prijatelji so mu čestitali ter mu želeli, da bi se dolgo vrsto let vrlo deloval v prid šoli in cerkvi.

St. Jurij ob južni žel. Božičnica za ranjence v v tukajšnji kmetijski šoli se je obnesla prav sijajno. Gospe in gospodje iz Celja, St. Jurija in okolice ter iz nekaterih drugih krajev Spodnje-Stajerske so darovali bodisi v denarju ali blagu toliko, da je bilo mogoče, slehernega ranjenca obdariti s praktičnimi potrebščinami, n. pr. s toplim zimskim perilom, z noži, ogledali, pa tudi s cigaretami, tobakom in jestvinami. Božičnica je bila določena za 23. december in sicer ob 7. uri zvečer. Prišli so odlični gostje iz Celja, St. Jurija in okolice, tako da je bila jedilnica že kmalu nabito polna. Ko so zagorele lučice na božičnem drevesu, povzame besedo vodja bolnišnice g. dr. Anton Schwab, pozdravi vse udeležence, zlasti vse došle goste, med njimi zastopnika vlade g. e. kr. namestniškega svetnika okr. glavarja barona Müllerja z gospo. Omeni, da praznujemo letos Božič v zelo nevarnih in usodepolnih časih, ko mora vsakdo biti pripravljen na velike žrtve. Spominja se tudi onih, ki stoje nocojno noč v vojnem metehu in konča s trikratnim „živijo“ na našega presvetlega vladarja. Nato zapoje šentjurski pevski zbor lepo božično pesem „Sveta noč.“ Vrstili so se še nagovori v mažarskem, rumunskem in slovenskem jeziku. Naposled pa smo poslušali igranje na gosli in petje. Končno zapoje pevec še cesarsko pesem. S tem je bil oficijelni del slavlja končan in ranjenci, med katerimi so bili zastopniki skoro vseh avstrijskih narodnosti, so bili poleg večerje pogoščeni še z raznim pecivom in čajem. Prireditev je bila res prirsčna. Vsakemu udeležencu so ostala gotovo v lepem spominu. Vodstvo tukajšnje bolnišnice si šteje v dolžnost, da se v imenu ranjenčev iskreno zahvali vsem, ki so le količkaj pripomogli k lepemu uspehu, bodisi z darili ali pa s sodelovanjem.

*** Celje.** Jur. Ivan Vrečar, praporščak 97. pešpolka, je bil na severnem bojišču ranjen in leži v Rudolfovih bolnišnicah v Miškoleu ranjen.

Zalec. Posestnik g. Karl Janič je dobil častni znak Rudečega križa.

Luče v Savinjski dolini. Občinske volitve v Lučah so razveljavljene v II. in III. razredu, ker se niso v rečtu razposlali volilcem pozivi in volilne legitimacije.

Gomilsko. Tukajšnje učiteljsko priredilo s šolsko mladino v nedeljo, dne 10. prosinca, ob 3. uri popoldne, gledališko predstavo združeno s patriotičnimi deklamacijami in triglasnim petjem. Vprizori se igra kaz „Kjer je ljubezen, tam Bog“, katerega je priredil

c. kr. sodnik Milčinski. Čisti dobiček te prireditve se obrne deloma v nakup pletiva za izdelovanje tople obleke našim borečim se vojakom, deloma pa za našo domačo šolarsko kuhinjo. Vsi prijatelji naše šolske mladine so uljudno vabljeni.

V Laškem trgu je dne 5. t. m. umrla ugledna gospa Ana Kukec, roj. Smolka, vdova po bivšem posestniku žalske in laške pivovarne, tašča ravnatelja slovenske kmetijske šole v St. Juriju ob juž. žel., gospoda Ivana Belle in trgovca v Laškem trgu, g. Konrada Elsbacher. Dosegla je visoko starost 74 let. Svetila ji večna luč.

*** Dol** pri Hrastniku. Dne 23. decembra lanskega leta je pri Sv. Juriju po dolgi, mučni bolezni umrla čislana gospodinja Marija Šmota, žena občinskega odbornika in bivšega šentkrižtofskega župana K. Šunta. Bila je dobra krščanska žena in skrbna mati svojim otrokom. V dobi njega bolezni jo je bridko zadela izguba mlajšega sina Martina, vrlega mladeniča, popolnega abstinenta, ki je kot podčastnik na južnem bojišču padel za domovino, bojujoč se pri južnem skadrskem detažmaju. Svetila materi in sinu večna luč!

Zadnja poročila, došla v petek, 8. jan.

Ruska premoč v Bukovini.

Dunaj, 7. januarja.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa: Na ogrsko-gališki bojni črti vlada mir. Na višjih krajih je nastopilo srednje mrzlo vreme ter je zapadel sneg.

Ob Dunaju in na Rusko-Poljskem se vrši mestoma artilerijski boj.

Avstrijske čete, ki so bile v južni Bukovini razvrščene v karpatskem podgorju, so se umaknile pred sovražno premočjo na glavne prelaze v Karpatih.

Rusi prodirajo iz Bukovine.

Budimpešta, 7. januarja.

List „Az Est“ poroča iz Kimpolunga ob bukovinski meji: Po kratkem miru so Rusi v Bukovini zopet začeli z ofenzivo. Del ruskih čet v Bukovini se pomika proti rumunski, drugi del pa proti ogrski meji. Avstrijske čete, ki so stražile mejo, se niso ustavljale ruskemu prodiranju, ampak so zasedle postojanke, ki so jim bile že poprej določene.

General Hötendorf o položaju

Vojni poročevalec italijanskega lista „L' Aero Marino“, ki se muči na gališkem bojišču, je imel zadnji pogovor z načelnikom našega generajnega štaba generalom Konradom pl. Hötendorfom. Ko je časnikar vprašal generala o naših vojnih dogodkih in podvzetih, je rekel general poročevalcu: „Glavna rešitev sedanjega vojnega problema se bo vršila na Poljskem, kjer se borijo naše čete popolnoma sporazumno z našim nemškim zaveznikom. Zavezniška armada na Rusko-Poljskem skuša izvršiti načrt, ki nas opravičeno navdaja z najboljšim upanjem.“

Bojevanje v Srbiji je le postranske važnosti. Ako nam bo vojna sreča proti številnim ruskim armadam mila, potem bo tudi vprašanje Srbije v kratkem času rešeno.

Časnikar je vprašal generala, kaj misli on o položaju armade z ozirom na sedanje zimsko vreme. General Konrad je odgovoril: „Govorice, da bi bil ruski vojak bolj vaje zime in mraza kot naš, so neosnovane, ker se je od naše strani vse podvzelo, da so naši vojaki zavarovani zoper mraz. Sneg in mraz pa bo Rusom gibanje v sedanjih njihovih postojankah, kjer so se dobro sukali, zelo otežkočil. Sedaj pa se bosta zima in mraz spremenila v faktor, ki je bil dosedaj zelo ugoden za našega sovražnika, a doslej kljub veliki premoči ne bo več škodoval našim vojaškim podvzetjem.“

Na vprašanje, kako misli general o izidu vojske, je rekel Konrad: „Jaz imam popolno zaupanje v vrline naše in zavezniške armade, kateri ste združeni v boju s sovražnikom. Upam tudi, da bo kvalitativna rednost zavezniških armad se izjednačila ob kvantitativni premoči našega sovražnika.“

Przemysl se dobro drži.

Iz vojnega časnikarskega stana, 8. jan.

V Przemyslu vlada relativno mir. Sovražni napadali poskusi so bili brezuspešni. Trdnjavska posadka redno izpada iz trdnjave in pri tem navadno pripelje seboj več ujetih Rusov ter upleni vojnega gradiva. Poštna zveza z domovino se opravlja po zrakovih, katerim je zopet dovoljeno, da smejo pluti v trdnjavo in nazaj. Pred Przemyslom se od časa do časa porajajo upori ruskih vojakov, kateri se branijo napadati avstrijske postojanke. Nekaj ruskih bataljonov so zopet odpeljali v Rusijo, ker so se spuntali. Mnogo vojakov so ruski častniki zadnje dni postreljali.

V Karpatih so reke na mnogih krajih izstopile. Ozemlje, na katerem se premikajo čete in se vrše boji, je tako slabo in po grdem vremenu razdejano, da je nadaljno bojevanje skoro nemogoče.

Avstrijski zrakoplov nad Belgradom.

Sofija, 6. januarja.

Iz Niša se poroča: Srbski brzojavni urad javlja, da je priplul avstrijski zrakoplov nad Belgrad, da prouči srbske vojaške postojanke. Srbski vojaki so streljali na zrakoplov, ki pa se je nepoškodovan vrnil na Ogrsko.

V Albaniji.

Kar se sedaj godi v Albaniji, izvemo le iz italijanskih uradnih in neuradnih poročil. Italija pošilja le to v svet, kar hoče, kar je v smislu in skladu z njenimi cilji na Balkanu. Najprej nam je povedala Italija, da so v Valoni nemiri. Koj drugi akt je bil, da je vsled teh nemirov zasedla Valono. Na to so nastali nemiri v Draču. Essad paša je ogrožen. Kaj bo sedaj naredila Italija, še ne vemo, na vsak način pa imajo ti nemiri in ogroženje Essada, varovanca Italije, tudi svoj pomen, in kmalu bomo videli — drugi akt.

Turinska „Stampa“ je prinesla tatarsko vest, da albanski uporniki, ki se borijo proti Essadu, simpatizirajo z Avstrijo. Isti list objavlja, da je grška vojna ladja priplula pred Drač, ne da bi to naznanila Berlinu in Dunaju.

Uradno nemško poročilo.

Berolin, 7. januarja.

Iz velikega glavnega stana se z dne 7. januarja poroča:

Zahodno bojišče.

Angleži in Francozi so nadaljevali obstreljevanje belgijskih in francoskih krajev zadaj za nemško bojno črto.

Severno od mesta Arras se tačas še bijejo srđiti boji za strelske jarke, katere so včeraj nemške čete z naskokom zavzele.

Na zahodnem delu gorovja Argonnen so nemške čete dalje prodirale. Napad, ki se je pričel dne 5. januarja v izhodnem delu gorovja Argonnen, se je vršil notri do nemških strelskih jarkov. Toda sovraški je bil na celi črti pregnan iz nemških postojank, pri čemur je imel zelo težke izgube. Nemške izgube so razmeroma majhne.

Zahodno od Sennheima so Francozi zvečer zopet poskusili zavzeti višino 425, toda njihove napade je ogenj nemških čet odbil. Višina je ostala v oblasti Nemcev.

Izhodno bojišče.

Na izhodu ni nobene spremembe. Nadaljevanje vojnih podvzetij je vsled zelo slabega vremena hudo trpelo.

Vkljub temu so napadi nemških čet počasi napredovali.

Upor v ruski črnomoški vojni mornarici.

Berolin, 7. januarja.

Zasebna brzojavka iz Italije poroča o upor v ruski črnomoški vojni mornarici, vsled česar je morala ruska mornariška uprava še meseca decembra razorožiti 4 velike vojne ladje.

Japonski poslanik pri Vatikanu.

Berolinski list „Tageszeitung“ javlja: Japonska namerava imenovati diplomatskega zastopnika pri Vatikanu, ki bo zastopal Japonsko.

Amerika grozi Mehiki.

Iz Vašingtona se poroča, da je Severna Amerika poslala Mehiki ultimatum, da bo z oboroženo silo nastopila proti njej, ako se še bodo nemiri v deželi nadaljevali.

Angleži proti vojski.

Milan, dne 6. januarja.

Kakor poročajo listi iz Lizbone in preko Madrida, se je čez božične praznike vršilo na Angleškem 40 velikanskih shodov, katere so priredile opozicijske stranke. Na shodih so se sprejele resolucije proti vojski.

Ranjeni in padli.

Pešpolk štev. 87:

Aršek Martin r.; Bač Rudolf r.; Bezenšek Stefan mrtev; Blaznik Ivan r.; Blodnik Anton mrtev; Breznik Jurij mrtev; Brišnik Valentin r.; Čokl Matija r.; Dolamič Alojzij r.; Drofenik Jakob r.; Natlačen Ivan r.; Gobec Jakob r.; Golob Martin r.; Gričnik Franc r.; Hladin Valentin r.; Hribernik Franc r.; Janžekovič Lovro mrtev; Jošt Ivan r.; Jurman Martin mrtev; Kampuš Alojzij r.; Klemenčič Franc r.; Knez Franc r.; Knez Jožef r.; Kolar Ivan r.; Kos Matija mrtev; Kovačič Franc r.; Kovačič Ivan r.; Krajnc Jožef r.; Kroflič Franc mrtev; Kronovšek Fran mrtev; Kuhar Franc r.; Kurnik Franc r.; Kunej Anton r.; Lah Anton r.; Laurenčič Jožef r.; Lenko Miha r.; Leskošek Andrej mrtev; Lipovšek Jakob r.; Majhen Luka r.; Mastnak Janez r.; Medved Ivan r.; Mlinar Filip r.; Mlinarič Janez mrtev; Mohorko Anton r.; Mlinarič Anton r.; Mursič Jakob r.; Novak Jožef r.; Ojsteršek Anton r.; Planinc Jernej r.; Poljšak Janez r.; Potočnik Franc r.; Prah Leopold r.; Praznik Matija r.; Repič Anton r.; Rep Franc r.; Segula Franc r.; Šetine Franc r.; Skoberne Jurij r.; Smeh Franc r.; Stuhar Anton r.; Toplak Anton r.; Terstenjak Blaž r.; Turnšek Franc mrtev; Turnšek Ivan r.; Tušek Jakob r.; Vengust Janez r.; Vodošek Karol r.; Vrečko Jakob r.; Zaje Janez r.; Zorko Jožef r.; Zupanc Janez r.; Jankovič Franc, doma iz Rajhenburga, ranjen v desno nogo, leži v bolnišnici na Ogrskem; Brumen Vinko r.; Cizej Stefan r.; Dobnik Henrik r.; Dominko Avgust r.; Gojznikar Stefan r.; Grobelnik Ferdinand r.; Habjančič Janez r.; Jeza Miha r.

Domobranski pešpolk šte. 26:

Krajnc Miha r; Kovačič Andrej r; Kolarič Janez mrtev; Jurkovič Janez r; Zupanc Jožef r; Zakrajšek Matija r; Vrečar Alojzij r; Veršnik Janez r; Vesel Janez r; Veršič Jožef r; Janez Verk r; Vedenik Franc r; Sinkovič Janez r; Segar Janez mrtev; Stukelj Janez mrtev; Trebovc Franc r; Smrekar Martin r; Smeč Jožef r; Vodenik Franc r; Žibert Janez r; Smole Andrej mrtev; Skofar Janez r; Trampuš Anton r; Žižek Ignacij mrtev; Sodič Janez r; Vogrinč Jožef r; Skof Leopold r; Tretnanek Franc v ujetništvu v Elabugi na Ruskem; Veranšek Anton r; Umek Miha r; Železnik Jurij r; Muc Martin r; Osojnik Vincenc r; Peklar Miha mrtev.

Lovski bataljon šte. 8:

Martinčič Jožef r; Medved Janez r; Nemeč Janez r; Petek Franc r; Pirih Andrej r; Presl Florijan mrtev; Pristovnik Franc r; Prosinc Ignac r; Pšeničnik Jernej ujet; Babič Jožef r; Ralner Janez mrtev; Rauter Frano r; Rauter Viktor r; Repnik Luka r; Resman Jožef r; Rožar Matija r; Sima Kristijan r; Simončič Anton r; Skočej Franc ujet; Škrubej Henrik r; Speh Anton r; Šteflič Viktor r; Supanc Franc r; Tomažič Jožef r; Tratnik Konrad r; Veršnik Florijan r; Vidmar Jožef r; Vrh Janez r; Zidar Franc r; Znidaršič Alojzij r;

Opomba: Uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti za resničnost izkazov o padlih in ranjenih. Mi smo te podatke posneli po različnih virih, ki pa mnogokrat niso popolnoma zanesljivi. Posebno glede imen se pride v teh izkazih mnogokrat na sled velikim pogrškom. — Da zamoremo naše izkaze o padlih, ranjenih in ujetih izpopolniti, prosimo, da se nam poroča, če ima kdo kake zasebne podatke. — Kdor želi imeti natančna obvestila o padlih in ranjenih, naj si naroči uradne izkaze v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta št. 5.

Veletrgovina s špecerijskim blagom in dež. pridelki.

Ivan Ravnikar: Celje
Gračka ulica šte. 21.
Priporočam vedno svežo in žgano kavo, kakor tudi fino čokolado in kakao.
Zaloga rudninskih voda, vrvarskega blaga in vsakovrstnih suhih in oljnatih barv.

Solidna in točna postrežba.

Prva in največja delavnica za cerkvena dela na slovenskem jugu

K. Tratnik

špecialist v izdelovanju cerkvenega orodja in posode

Maribor Pfarrhofg. 3

se priporočam prečastiti duhovščini za naročila vsakovrstnih monstranc, kelihov, lestencev, svečnikov itd. Staro cerkveno orodje popravljam, pozlatim in posrebrim v ognju. — Za vsako delo jamčim. — Mnogo priznanih pisem na razpolago.

Kupujem

seno, slamo, fižol, češplje in sploh vse poljske pridelke po najvišjih cenah

Ant. Birkmaier

Maribor, Meljska cesta 29 (Mellingerstr.)

POZOR!

Ker je sedaj mnogo obitelji, katere pogrešajo moške, kateri so bili poklicani pod orožje, podpora pa zadostuje komaj za hrano, bo mnogim zelo težko kupiti otrokom najpobrednejšega perila in obleko za šolo. Da se omili v teh revnih časih splošno bedo, se je odločil trgovec

J. N. Šoštarč .: Maribor,

Gospodska ulica 5, da bo za časa vojne prodajal vse blago veliko ceneje, kakor popreje. Kdor torej želi kupiti za majhen denar dobro blago, naj se nemudoma oglasi pri omenjenemu trgovcu. Vzorci in ceniki se posljejo zastoj.

Trgovina s špecerijo in z deželnimi pridelki:

Celje, Narodni dom.

Franc Kolenc

Kupim suhe gobe, vinski kamen in vse deželne pridelke po najvišjih dnevni cenah. Vedno sveže špecerijsko blago po najnižjih cenah v trgovini s špecerijo in deželnimi pridelki na debelo in drobno.

Znano je, da se kupi

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni ampak tudi prav dobro:

Sukneno blago (štofi za moške in dečke.)
Nevredno volno za ženske in dekleta.
Najnovije perilno blago za obleke in bluze
Platno belo in plavno za srajce in spodnje hlače,
Blage za postelje in ruže, brez šiva in matrace,
Srajce izgotovjene vseh velikosti za moške in ženske,
Predpasnikov velika izbira, za prati in iz črnega atlasa,
Zmiraj novejši robovi iz svile in za prati, kakor vseh vrst blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih prednostih, zato prej pošljem na zahtevanje

ZASTONJ

vsakomur svojo bogato zbirko vzorcev na razpolago.

K. Worsche Maribor
Gospodska ul. D. (Herreng. D.)

Na Na visje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

Izvanredna c. kr. državna loterija

za vojnooskrbovalne namene.

Ta loterija v denariju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.900 kron.

Glavni dobitnik znaša:

200.000 kron.

Žebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

28. jan. 1915. Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Verdere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzojavnih in železniških uradnih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se dopošiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).

Ure

Velika zaloga ur, dragocnosti, srebrnime in optičnih stvari po vsaki ceni.

Tudi na obroke! Ilustrov. ceniki zastoj. Gramofone od 20-200 K.

Niklasta remonat. ura K 8-60
Pristna srebrna ura K 7-
Original omega ura K 24-
Kuhinjska ura K 10-
Budilka, niklasta K 8-
Poročni prstani K 2-
Srebrne verižice K 2-
Večletna jamstva,

Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach

urar in očalar
Maribor, Gospodska ulica 28
Kupujem zlatno in srebro.

Volna

siva, za plesti vojaške reči se pot v vsaki množini dobi v veletrgovini R. Stermecki, Celje.

STRAŽA

in

SL. GOSPODAR

se prodaja v naslednjih prodajalnah in tobakarnah:

V Mariboru:

Prodajalna tiskarne sv. Cirila, Koroška ulica št. 5.

Papirna prodajalna g. Pristernik, Tegetthofova ulica.

Trafika na Glav. trgu (zraven rotovža).
» v Gosposki ul. (nasproti hotelu nadvojvoda Ivan).

Trafika v Grajski ulici.

» » Tegetthofovi ulici (g. Žilko, blizu glavnega kolodvora).

Trafika na Tržaški cesti (nasproti magdalenški cerkvi).

V Slov. Bistrici:

Prodajalna g. Roze Pičl.

Ptuj:

Papirna trgovina g. J. N. Petersič.

Celje:

Papirna trgovina Goričar & Leskošek.
Trafika v Narodnem Domu.

Sv. Jurij ob juž. žel.:

Trgovina g. Janko Artmana.

Sv. Jakob v Slov. gor.:

Trgovina g. Frid. Zinauer.

Sv. Trojica v Slov. gor.:

Trgovina g. Terezije Čauš.

Slov. Gradec:

Trgovina g. Bastjančič.

Sv. Vid pri Ptuj:

Mostnar g. Anton Kmetec.

Ljutomer:

Trgovina g. Alojzija Vršič.

Brežice:

Trgovina g. Antona Umek.

Soštani

Trgovina g. Ane Topolnik.

Luče v Sav. dol.:

Posestnik g. Franc Dežman.

Vojnik:

Trgovina g. A. Brezovnik.

Celovec:

Trgovina g. J. Vajncerl, Velikovška cesta 5.

Guštani (Koroško):

Trgovina g. Vinko Brundula.

Opomba: Če kdo hoče prodajati naše liste, naj naznani tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5. — Prodajalci dobijo dalekosežni popust.

Weckove steklenice in aparati za vkuhanje

sadja, zelenja in mesa so priznane kot najboljše, kar spričujejo mnogobrojna najvišja odlikovanja. Ne kupujte različnih manjvrednih izdelkov!

Weckove steklenice ima v zalogi

Franc Strupi Celje

veletrgovina s steklom, porcelanom, svetilkami, šipami itd.

Za božično in novoletno sezono

priporočamo trgovcem v nakup:

Božičnih okraskov, svilnatega papirja v vseh barvah, barvani papir na eno stran v vseh barvah, kreppspir v vseh barvah, barvani papir na dve strani v vseh barvah, zlati in srebrni papir — sveče za drevo, čarobne sveče. —

Cvetje za rože, žica, zlata pena, jaslice izgotovljene, podobice za jaslice, — rutke. —

Božična in novoletna dopisnice kakor tudi druge vrste po izredno nizkih cenah.

Goričar & Leskovšek Celje

Graška ul. 7 Na debelo in drobno Rotovška ul. 2

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju
registrirana zadruga z neom. zavezo

<p>Obrestuje hranilne vloge po</p> <p>4¹/₂ %</p> <p>od dneva vloga do dneva vzdiga.</p> <p>Rentni davek plača posojilnica sama.</p>	<p>Daje posojilo</p> <p>na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.</p>	<p>Uradne ure</p> <p>za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.</p> <p>- Posojilnica daje tudi domače hranilnike. -</p>
---	---	---

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena s najboljšimi stroji, s lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in črčalnimi obratki, sprejema vse v tiskarske stroke spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge kalodanje.

Za vlož. Zupniške urade spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne osnanilne napise. Za glasne obličice, šotke in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posojilnice, zadruge in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računarske zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejama, čevrce sporode in druge.

Za krčmarje in prireditelje veselja: jedilnice, vabila na ples, ljudske vasovke, tombole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, anšovnice, poročnice, parte in selostinke v najlepši opravi. — Kipljemo za čestne ude društva in čestne občane v različnih okraških in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

Vsa naročila se izvršijo ceno in točno.

Denarni zavod spodnještaj. trgovstva in obrtništva — Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

sprejema vloge na knjižice od vsakega in jih obrestuje po **4¹/₂ %**

otvarja tekoče račune, eskomptuje menice in knjižne terjatve, prevzema zaveze, oskrbuje inkaso in obavlja sploh vse ji zaupane denarne posle po najkulantnejših pogojih.

Surovo ovčjo volno

oprano in neoprano kupi vsako množino

R. STERMECKI v Celju.

POZOR! Radi opustitve najstarejše narodne manufakturne trgovine **Karola VANIČA :: Celje :: Narodni dom**

Ustanovljeno 1880. prodaja se vse pod lastno ceno. Ustanovljeno 1800

Ure! Ure!

V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 2 40
Sreb. verižice damske K 3-60
Zlate damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamčil

Precizijske ure, Schafhausen, Zenith, Omega, Eterne

Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Klobučar LJUD. HLUSTIG, Maribor

se nahaja sedaj na **Glavnem trgu** štev. 9 (blizu Cirilove tiskarne). Hlustig ima sedaj v zalogi vse novosti **Velour-klobukov**, trdih klobukov in klobukov iz lodna. Zaloga **čisto nova**.

Z velespoštovanjem se priporoča za obilen obisk

Ljudovik Hlustig

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvom

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in pesteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo nizkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medenine in tapiceranega pohištva.

Sloboden nakup. Slobodno na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Franje Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,

Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan. V zalogi je tudi pristni tro-pinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.